

Egil Møller (DF):

Med fremsættelsen af dette beslutningsforslag rammer Enhedslisten et væsentligt boligproblem for den studerende ungdom. Det er ikke tilfredsstillende, at vi hvert år ved starten af studieåret skal opleve de samme problemer med manglende boliger til de studerende.

Skal vi udnytte det bedste råstof, vi har i Danmark, nemlig en veluddannet ungdomsgeneration, bør vi ud over optimale læreanstalter også sørge for velegnede boliger inden for en overkommelig radius fra uddannelsesstederne. Det går ud over de unges studiemuligheder, hvis de skal bruge unødigt lang tid på pendling og samtidig affinde sig med en ikke særlig velegnet bolig. Enhedslisten giver med beslutningsforslaget sit bud på, hvorledes der skabes en ny ungdomsboligpolitik.

I Dansk Folkeparti kan vi bakke op om pkt. 2 i beslutningsforslaget, nemlig at der udarbejdes en analyse af behovet for nye ungdomsboliger i de nye uddannelsesbyer, og jeg kan forstå på det, der er sagt indtil nu, at regeringen har sat et analysearbejde i gang med at få afdækket situationen på det område. Jeg vil så også håbe, at man i den analyse vil tage stilling til, hvorvidt alle kommuner så anviser netop dem, der har behov, til de boliger, sådan at man får konstateret, hvor mange kommuner der anviser andre befolkningsgrupper til netop ungdomsboligerne. Det er jeg vidende om at man gør enkelte steder.

Enhedslistens løsning med at pumpe flere midler ind i ungdomsboligbyggeriet er vi dog i Dansk Folkeparti imod. Vi mener derimod, at en løsning på det nuværende boligproblem kunne være, at der skabes gunstige beskatningsforhold for udlejning af værelser til studerende. Desuden bør kørselsfradrag indføres til de studerende netop på samme måde og på lige fod med reglerne for lønmodtagere på arbejdsmarkedet.

Annie Lunde Hansen (CD):

Intentionerne bag dette forslag er der bestemt ikke noget i vejen med. Selvfølgelig synes vi også i CD, at det er for dårligt, hvis 6.000 studerende står uden bolig. Men på den anden side synes vi også, at Enhedslistens forslag er en lille smule traditionelt og visionsløst.

Hvorfor er det kun de fire store uddannelsesbyer, der skal holde for, hvorfor skal de omkringliggende kommuner ikke tage deres del af slæbet, og hvorfor kan de studerende ikke bo i

disse forstadskommuner? Transportmulighederne er i orden, og samtidig ydes der altså befodringsrabat til de studerende.

Også forslaget om at standse nedlæggelsen af små lejligheder i forbindelse med byfornyelse savner lidt realitetssans. For det første er de lejligheder, der nedlægges, af en sådan karakter, at ingen ønsker at bo i dem. For det andet har bl.a. Københavns Kommune altså en interesse i at få skabt nogle attraktive boliger af en passende størrelse for familier med lidt højere indkomstgrundlag. Alt andet lige er dette med til at styrke kommunens økonomi, og hermed skabes der måske også et grundlag for at etablere nogle bedre boligforhold for de studerende fremover. Samtidig kunne man måske også spekulere lidt over, om det overhovedet er en god idé at sondre så kraftigt mellem ungdomsboliger og andre typer boliger.

Hvis man nu udnyttede den fleksibilitet, der allerede findes, bl.a. med hensyn til almene boliger, kunne man måske i højere grad udnytte boligmassen efter det til enhver tid konstaterede behov.

CD støtter ministerens bestræbelser for at få en analyse af det reelle behov, så vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag. Vi synes ikke, at der er grundlag for ændring af de eksisterende finansieringsordninger, og vi synes, at man skal se på den geografiske placering i et lidt bredere perspektiv.

Jeg vil ikke undlade at spørge ministeren, om man kender til, hvordan planerne ligger med hensyn til egnede boliger for unge i det kommende Ørestadsprojekt.

Dorit Myltoft (RV):

I midten af 1980'erne så vi flere eksempler på bz'ere eller unge mennesker, der besatte tomme bygninger og på den måde gjorde opmærksom på det store problem, de havde, og det blev baggrunden for Ungdomsboligfonden som et af midlerne til at skaffe boliger til unge. Der blev talt om, at det var en god idé at slå bro mellem ejere af tomme huse og de unge boligløse.

Samme ønske om kreativitet og fleksibilitet ligger bag forslagene om forsøgsordninger for boligselskaberne, en idé, der blev drøftet på en konference sidste forår her på Christiansborg. Som by- og boligministeren nævnte, er der allerede 35 forsøg i gang. Jeg vil gerne benytte denne her lejlighed til at opfordre boligselskaber og private udlejere til at få de unge med til at se på mulighederne. Det er min overbevis-